

Paramananda Mission i India

Swami Paramananda og begynnelsen

Paramananda Mission ble stiftet i oktober 1978 i utkanten av den lille, fattige landsbyen Banagram langt ute på den bengalske landsbygda, av en 23 år gammel ung mann med usedvanlige livserfaringer. Swami Paramananda var et svært bemerkelsesverdig menneske som startet sin hjelpeorganisasjon fra ei lita jordhytte, kun med hjelp fra en håndfull unge, dedikerte lærlinger og venner, som bare eide det de sto og gikk i. En urokkelig tro på mennesket, sammen med en altomfattende vilje til å hjelpe, var den drivende kraften. I elleve år forut for dette hadde Paramananda vandret alene på kryss og tvers over hele India uten penger eller støtte, og lært sitt land og folk å kjenne både på godt og vondt. Særlig gjorde de fattiges elendige forhold, med de sterkes hensynsløse utnyttelse av de svake, sterkt inntrykk på den unge gutten. Ofte plaget av andre, og med mange dager i strekk uten mat eller husly, hadde han ingen vansker med å identifisere seg med fattige, nødlidende og hjelpeløse barn og foreldreløse som vokser opp på gatene i India, uten kjærlighet, omsorg, skikkelig mat eller skolegang. Hans følelse av smerte og medlidenhet gav ham en sjelden åndelig opplevelse, og ved enden av sin lange og ensomme vandring besluttet han å vende tilbake til Bengal for å tjene sine trengende medmennesker.

Paramananda Mission i dag

Det er fantastisk og imponerende hva Swami Paramananda fikk utrettet i sin relativt korte levetid, siden organisasjonens start i 1978. Paramananda Mission er i dag en veletablert åndelig velferdsorganisasjon som er engasjert i forskjellige velferdsaktiviteter, og med et tjuetalls sentre spredt over hele Vest-Bengal. Noen finnes også i helt andre deler av India. Felles for de aller fleste er at de ligger i utkanten av små, fattige landsbyer i distrikter med neglisjerte og undertrykte menneskegrupper. Hovedsenteret ligger som nevnt ved landsbyen Banagram i Burdwan distrikt, i idylliske og fredfulle omgivelser med vid horisont og grønne landbruksmarker på alle kanter. Det er et større kompleks som dekker et landareal på over 100 mål og huser omkring 450 fastboende, inkludert barn, lærere, kjøkkenpersonell, helsepersonell, gartnere og medhjelpere av forskjellig slag. Det finansielle ansvaret for Paramananda Mission bæres i hovedsak av venner og tilhengere av Swami Paramananda. De bidrar alle spontant og anser det som en god anledning til å kunne hjelpe et edelt formål. Organisasjonen har likevel som mål å bli selvberget på sikt gjennom småskala-bedrifter som produserer håndlagde artikler av forskjellig slag, og dette er allerede i gang. Hovedsenteret ved Banagram har også nok dyrket jord til å være selvforsynt med mat til både fastboende og gjester.

Velferdsaktiviteter

Paramananda Mission tilbyr hjelp og tjenester innen i hovedsak fire forskjellige områder: 1) **Barnehjem**, dvs. hjem for foreldreløse barn; 2) **Utdannelse**, dvs. grunnskole og videregående skole for de foreldreløse barna, samt for barn fra de omkringliggende landsbyene; 3) **Medisinsk behandling**, dvs. moderne, småskala sykehus og helsesenter med gratis diagnose, medisiner og behandling innen allopati, homeopati, ayurvedisk medisin, akupunktur, akupressur, yogaterapi og andre naturlige behandlingsformer for fysiske og mentale sykdommer; mikro øyeoperasjoner, og et spekter av patologiske tester; og 3) **Åndelig veiledning**, for de som er sannhetssøkere og ønsker hjelp og veiledning. Paramananda Mission (Banagram) trykker og utgir også bøker av og om Swami Paramananda, og har et stort bibliotek med leserom åpent for alle. Det kvartalsvise tidsskriftet "Charaiveti" trykkes og utgis ved senteret, både på engelsk og bengali.

Dagligliv og livsstil (hovedsenteret i Banagram)

Omkring 350 barn blir i dag tatt vare på av organisasjonen. Her får de omsorg og det de trenger av klær, mat, utdanning og oppfølging av forskjellig slag. De som vil og har evner til det, får også høyere utdanning. Og etter endt skolegang eller studietid hjelper organisasjonen dem med å etablere seg i livet ved å finne husvære og arbeid gjennom sine utallige venner og kontakter over hele India.

De fleste av de omkring 100 voksne fastboende er dedikerte sjeler som – ved siden av sin egen åndelige øvelse, og i forsakelse av familieliv og personlig karriere – har ønsket å ofre seg helt for å hjelpe andre. De arbeider frivillig og helhjertet innen de områdene som interesserer dem mest, med enkle midler under enkle forhold, og er fornøyde med å få dekket de mest grunnleggende behovene. De er av begge kjønn, kommer fra alle samfunnslag og har helt ulik religiøs og ideologisk bakgrunn. Ingen kunstig disiplin eller sett med leveregler er blitt pålagt dem.

Daglig besøker et par hundre syke mennesker sykestua for å få medisinsk hjelp, mens dette antallet doubles i helgene. Mange kommer også for å høre eller delta i de daglige, åpne samtalene med senterets ledere, eller for å bli innviet i meditasjon og åndelig livsførsel. Noen kommer også bare for å vise sin respekt, slik det er tradisjon for i India. Alle disse menneskene kommer fra fjern og nær, og ingen får reise igjen uten å ha fått minst ett måltid varm mat.

Det finnes ingen templer i Paramananda Mission. De er byttet ut med barnehjem og sykestuer. Det finnes heller ingen dogmer eller sett med disiplinære leveregler. Her er åndelige, religiøse og filosofiske idealer gjort praktiske. Menneskekroppen er det eneste virkelige tempel, sier Swami Paramananda. Han sier videre at sann utdannelse er medmenneskelighet basert på samvittighet og oppriktighet, og at åndelig livsførsel ikke forneker eller avviser noen ting i livet, men omfavner livet og transformerer det ved livskunst til fullkommenhet.

SPM (Norge)

I Norge finnes interesseorganisasjonen **SPM, Støtteforeningen for Paramananda Missions barnehjem i India** (startet i oktober 2000), for alle som ønsker å "bidra med økonomisk støtte og annen form for praktisk bistand til det arbeidet Paramananda Mission gjør for foreldreløse barn i India", slik det heter i foreningens formålsparagraf. Initiativtagere og stiftere er ekteparet Hanne og Harald Harnang i Narvik. Hensikten med foreningen er å organisere en fast og sikker støtteordning for et stadig voksende antall foreldreløse barn i Paramananda Mission i India. Alt foreningsarbeid er basert på frivillig innsats, og med et protokollført vedtak (§6 i stiftelsesdokumentet) om at foreningens driftsutgifter ikke skal overstige 5 % av omsetningen, er det ingen fare for at innsamlede midler vil forsvinne i administrasjon. Men til i dag har alt av innsamlede midler gått helt uavkortet til India, og alle driftsomkostninger er blitt dekket privat av initiativtagerne. Et nyhetsbrev finnes på foreningens hjemmesider <http://hharnang.home.online.no>, og foreningen ønsker alle velkomne til å bli medlemmer for på den måten å yte en sikker hjelp til trengende barn.